

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

February 2021 | PL

Wieloletnie ramy finansowe: plusy i minusy

Państwa przeglądarka internetowa nie pozwala na odtwarzanie dźwięku.

Podcast „The Grassroots View” otwiera swój drugi sezon rozmową na temat nowych europejskich wieloletnich ram finansowych (WRF). Czwórka gości ocenia, jakie są plusy i minusy tej długo oczekiwanej umowy.

Jan Olbrycht, poseł do Parlamentu Europejskiego i współsprawozdawca na temat WRF, wyjaśnia, dlaczego negocjacje były tak trudne, i podkreśla znaczenie nowego Programu UE dla zdrowia. **Stefano Palmieri**, przewodniczący [Sekcji ECO](#) Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, upatruje w tym szansę na unowocześnienie europejskiego systemu gospodarczego i społecznego. Wraz z dwoma rozmówczyniami – **Gabriellą Civico**, członkinią komitetu sterującego stowarzyszenia [Społeczeństwo Obywatelskie Europy](#) i Zsuzanną Szabó, dziennikarką i członkinią [Fundacji Res Publica](#) – kreśli on wizję społeczeństwa obywatelskiego. Rozmówcy mają podobne obawy dotyczące zasobów własnych UE i słabości nowego mechanizmu warunkowości w zakresie praworządności.

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

ARTYKUŁ? WSTĘPNY

Pochwalamy odwagę i solidarność europejskiego społeczeństwa obywatelskiego

Pochwalamy odwagę i solidarność europejskiego społeczeństwa obywatelskiego

Drogie Czytelniczki, Drodzy Czytelnicy!

15 lutego przeprowadziliśmy ceremonię wręczenia nagród dla laureatów Nagrody EKES-u za Solidarność Obywatelską, utworzoną w lipcu 2020 r. w momencie, kiedy Europa goiła swoje rany po pierwszej fali pandemii Covid-19. Wydarzenie to miało miejsce niedługo po zakończeniu pierwszego lockdownu, który sprawił, że zostaliśmy zatrzymani w naszych własnych domach, oglądając raporty medialne pokazujące wstrząsające

sceny z europejskich szpitali oraz bijąc brawa każdego wieczora dla personelu medycznego.

Wkrótce doniesienia o aktach solidarności zaczęły napływać z każdego miejsca Unii Europejskiej, pokazując, że wiele ludzi nie siedziało tylko beczynn timer, ale rzuciło się do pomagania – tym najbardziej bezbronn timer wśród nas, tym, których kryzys dotknął najbardziej, lub w jakikolwiek inny sposób.

Na przykład robili oni i rozprowadzali maseczki i fartuchy medyczne, przekształcali hotele w szpitale ratunkowe, zapewniali jedzenie osobom starszym lub szczególnie narażonym, zapewniali cyfrowe wsparcie dla edukacji domowej lub po prostu prowadzili projekty artystyczne lub rozrywkowe, w celu uczynienia życia w pandemii bardziej znośnym.

Spółcześnie obywatelskie, poprzez swoje osoby i organizacje, było w czołówce takich działań. Bez ich pomocy w terenie cena, którą przyszłoby nam zapłacić za tę pandemię, byłaby znacznie

wyższa.

Chcąc wyrazić uznanie dla tego entuzjastycznego zaangażowania i pracy u podstaw, w 2020 roku postanowiliśmy tymczasowo zrezygnować z naszej rozpoznawalnej już Nagrody dla Społeczeństwa Obywatelskiego, którą przyznajemy corocznie od 2006 r. organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i osobom fizycznym, których wybitne projekty propagują naszą europejską tożsamość i nasze wspólne wartości w konkretnych dziedzinach.

Zastąpiliśmy ją wyjątkową, jednorazową Nagrodą za Solidarność Obywatelską pod hasłem „Społeczeństwo obywatelskie przeciwko COVID-19”, poświęconą w szczególności walce z koronawirusem i jego przerażającym konsekwencjami.

Zamiast zwyczajowej piątki zwycięzców chcieliśmy przyznać tę nagrodę maksymalnie 29 projektom realizowanym przez osoby prywatne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i przedsiębiorstwa. Projekty te musiały być całkowicie niekomercyjne i finansowane ze środków publicznych w maksymalnie 50%. Szukaliśmy jednego zwycięzcy w każdym państwie członkowskim i w Zjednoczonym Królestwie, aby pokazać, że chcemy utrzymać bliskie więzi z brytyjskim społeczeństwem obywatelskim pomimo faktu, że kraj ten opuszcza UE, a także jednego zwycięzcy o charakterze transgranicznym lub ogólnoeuropejskim.

Konkurs zakończył się 30 września, do tego czasu otrzymaliśmy aż 250 zgłoszeń z całej EU. Wszyscy nasi kandydaci uosabiali bezinteresowne zaangażowanie obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w terenie. Siłą napędową wszystkich projektów była solidarność, ale zgrupowaliśmy je w pięciu głównych obszarach tematycznych: zaopatrzenie w żywność i pomoc dla słabszych grup społecznych, sprzęt medyczny, usługi doradcze, usługi edukacyjne i informacyjne na temat pandemii oraz oferty kulturalne.

Po wnikliwej analizie wyłoniliśmy 23 zwycięzców, którzy naszym zdaniem najlepiej reprezentują działania społeczeństwa obywatelskiego w całej Europie na rzecz pomocy społecznościom w przetrwaniu pandemii. Każdemu z nich przyznaliśmy kwotę 10 000 euro i wyrażamy nadzieję, że to wsparcie finansowe pomoże im w dalszej pracy, a nagroda zwiększy widoczność ich projektów.

Mamy również nadzieję, że zwiększy to świadomość znaczenia nie tylko tych projektów, ale również niezliczonych innych znaczących i kreatywnych inicjatyw obywatelskich podejmowanych w UE. Wszystkie one udowadniają, że solidarność jest kluczem do przezwyciężenia tego kryzysu. Dzięki swojej pracy budują oni lepszą przyszłość dla Europy, która – miejmy nadzieję – wyjdzie z tej trudnej sytuacji silniejsza i bardziej zjednoczona.

Dlatego na naszej ceremonii wręczenia nagród, która odbyła się 15 lutego w całkowicie zdalnym trybie, oklaskiwaliśmy nie tylko 23 zwycięzców. Chyliliśmy czoła przed całym europejskim społeczeństwem obywatelskim i wieloma organizacjami, przedsiębiorstwami i osobami, które wykazały się i nadal wykazują bezprecedensową solidarnością, odwagą i odpowiedzialnością obywatelską w tych trudnych i ciężkich czasach.

Cillian Lohan

Wiceprzewodniczący ds. komunikacji

DO ODNOTOWANIA

1-5 marca 2021 r., Bruksela
Dni Społeczeństwa Obywatelskiego 2021

18-19 marca 2021 r., Bruksela
Twoja Europa - Twoje Zdanie 2021

24-25 marca 2021 r., Bruksela
Sesja plenarna EKES-u

„JEDNO PYTANIE DO...”

Jedno pytanie do...

W naszej sekcji „Jedno pytanie do...” zadajemy członkom EKES-u pytanie na aktualny i szczególnie istotny temat.

Zwróciliśmy się do **Petera Schmidta**, przewodniczącego Sekcji Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego (NAT), by podzielił się z czytelnikami EKES Info swoimi opiniami na temat kultury i konsumpcji żywności podczas pandemii.

Wpływ pandemii COVID-19 na zachowania dostaw żywności

EKES Info: Restauracje i bary zostały zamknięte ze względu na pandemię. Jak sytuacja ta wpływa na producentów żywności, dostawców, właścicieli restauracji oraz na kulturę i konsumpcję żywności? Jaki jest najlepszy sposób na to, by ludzie mogli wrócić do pracy?

Peter Schmidt, przewodniczący Sekcji NAT: Producenci żywności, przemysł przetwórstwa spożywczego i detaliści znajdują się pod presją nawet w normalnych czasach. Wszyscy oczekują nieprzerwanych, odpowiednich dostaw żywności najwyższej jakości.

Wśród wielu złych wiadomości, jakie przyniosła pandemia, jest też dobra: zaopatrzenie w żywność w Europie działa dobrze nawet w sytuacji kryzysowej! Łańcuch dostaw żywności jest zapewne tym, który działał najlepiej przez cały czas trwania obecnego kryzysu. Ani przez chwilę półki z żywnością w europejskich sklepach nie były puste.

Jednak pandemia obnażyła pewne słabości, których wcześniej nie dostrzegano. Chciałbym pokrótce omówić trzy z nich.

Jeden z problemów, który szybko się ujawnił, dotyczył zatrudnienia pracowników pracujących przy zbiorach w gospodarstwach rolnych, a inny – struktury przemysłu mięsnego.

W obu przypadkach produkcja opierała się na taniej sile roboczej – zwłaszcza pracowników pochodzących z krajów wschodnioeuropejskich i migrantach (lub obywatelach krajów trzecich) – przy nadużyciach w zakresie swobody przepływu pracowników w Europie i przy ogromnej presji na ceny produktów rolnych i żywnościowych.

Ograniczenia w podróżowaniu i środki izolacji przerwały te łańcuchy dostaw. Jednocześnie wyszło na jaw, w jakich fatalnych warunkach osoby te mieszkaly i pracowały. Warunki te doprowadziły również do powstania łańcuchów zakażeń i ognisk choroby. W przypadku przemysłu mięsnego sytuacja skłoniła rząd Niemiec do przyjęcia przepisów chroniących pracowników.

Trzecim segmentem łańcucha dostaw żywności, w którym wystąpiły ogromne zakłócenia, jest sektor hotelarski i restauracyjny oraz branża turystyczna na całym świecie.

W większości krajów przedsiębiorstwa hotelarskie i gastronomiczne są zamknięte z powodu zakazów, godziny policyjnej, ograniczeń w podróżach i zawieszenia działalności w całym sektorze. Tysiące firm walczą o przetrwanie lub stoją wobec groźby likwidacji.

Miliony pracowników są objęte programami przestojuowymi i podtrzymującymi zatrudnienie albo wręcz straciły pracę. Wiele firm hotelarskich rozpoczęło restrukturyzację i zwalniało pracowników. Przyszłość branży jest niepewna, a odbudowa będzie prawdopodobnie długa i trudna.

Jak najszybciej należy podjąć następujące kroki:

- zapewnić szybkie przyjęcie i wdrożenie planu odbudowy dla Europy: przedsiębiorstwa i pracownicy nie mogą dłużej czekać,
- przyznać sektorowi hotelarsko-gastronomicznemu centralne miejsce w krajowych planach odbudowy i zwiększenia odporności, włączyć partnerów społecznych w wysiłki na rzecz uratowania jak największej liczby miejsc pracy, wspierać ten sektor gospodarczo i dążyć do sprawnego, ale bezpiecznego i skoordynowanego przywrócenia możliwości podróżowania i zniesienia ograniczeń w tym zakresie,
- przedłożyć wszystkie środki nadzwyczajne, takie jak mechanizm zmniejszonego wymiaru czasu pracy, przynajmniej do września 2021 r. i zagwarantować sprawiedliwe zasady dla wszystkich pracowników, w tym sezonowych i zatrudnionych na czas określony,
- zwiększyć wysokość świadczeń krótkoterminowych do 100%,
- odpowiednio wdrożyć i stosować obowiązujące przepisy unijne dotyczące praw pracowników transgranicznych i sezonowych – zwłaszcza prawa do równego wynagrodzenia za taką samą pracę w tym samym miejscu – za pomocą krajowych i transgranicznych wspólnie uzgadnianych i przeprowadzanych inspekcji pracy,
- dążyć do nowego, zrównoważonego modelu turystyki poprzez Europejski Zielony Ład i strategię „od pola do stołu”.

Wszelkie wsparcie finansowe, takie jak pomoc państwa, pożyczki lub zwolnienia podatkowe, powinno być przyznawane wyłącznie przedsiębiorstwom, które:

- chronić zatrudnienie lub tworzyć godne miejsca pracy, szanując prawa pracownicze i układy zbiorowe,
- nie są zarejestrowane w rajach podatkowych i zawsze płać sprawiedliwie podatki i składek na ubezpieczenia społeczne,
- wyrażają zgodę, by zawiesić wypłatę dywidendy, skup akcji własnych i opcje na akcje w czasie kryzysu.

ZGADNIJ, KOGO ZAPROSILIŚMY

Niespodziewani goście

Co miesiąc prezentujemy niespodziewaną gošcinie lub niespodziewanego gošcia – osobistość, która przedstawia nam swoje poglądy na bieżące sprawy i wnosi powiew świeżego powietrza, by poszerzyć nasze horyzonty, zainspirować nas i uczulić na problemy współczesnego świata. Na lutowej edycji tego wydarzenia mamy przyjemność gościć dwie osobistości z różnych dziedzin – kultury i mediów – które mogą pomóc nam w lepszym zrozumieniu bieżących wydarzeń i tchnąć nowego ducha w nasze działania. Są to **Hélène Theunissen**, przedstawicielka belgijskiego teatru i kina, oraz **Nicolas Gros-Verheyde**, wytrawny znawca i obserwator polityki europejskiej.

Hélène Theunissen jest aktorką, reżyserką i autorką adaptacji, która przez ponad 30 lat wcieliła się w nieomal sto ról w większości teatrów francuskojęzycznych w Belgii. Grała również we Francji. Wyreżyserowała i przeniosła na deski sceniczne kilkanaście sztuk, w tym ostatnio: „Sen

nocy letniej” Williama Szekspira w Théâtre des Martyrs oraz „Les murs murmurent” autorstwa Babetidy Sadjo i z jej udziałem w Théâtre Le Public w Brukseli. Zagrała w kilku filmach długometrażowych, w tym w „Dziewczynie” w reżyserii Lukasa Dhonta oraz w serialu „Jednostka 42” produkcji RTBF w Belgii.

Francuski dziennikarz i korespondent UE/NATO **Nicolas Gros-Verheyde** jest znany i ceniony w kręgach europejskich dzięki swej dogłębnej znajomości spraw europejskich i polityki zewnętrznej UE. Jest korespondentem „Sud-Ouest” (dawniej „Ouest France” i „France-Soir”). W 2008 r. założył platformę internetową B2-Bruxelles2, pierwszą francuskojęzyczną stronę internetową poświęconą sprawom europejskim, kwestiom strategicznym i obronnym UE oraz działaniom dyplomacji europejskiej. Jest również autorem książki „La politique européenne de sécurité et de défense commune. Parce que l'Europe vaut bien une défense” (Wspólna europejska polityka bezpieczeństwa i obrony. Bo Europa zasługuje na obronę). (ehp)

Hélène Theunissen: „Artysta, który nie może tworzyć?, czuje się zawieszony w próżni”

Artyści są jedną z ofiar tej pandemii. Teatry są zamknięte, choć niektóre z nich były tymczasowo otwierane. Nagle wielu aktorów i aktorek, reżyserów, muzyków, tancerzy czy też techników scenicznych znalazło się bez pracy. Powoduje to przede wszystkim obawy o przyszłość i wielką frustrację. Artysta, który nie może tworzyć, czuje się pusty i bezużyteczny.

Wbrew opiniom, że pandemia to dobry czas na delectatione się lekturą, pisanie, powrót do różnych projektów czy też pracę nad nowymi pomysłami, należy stwierdzić, że inspiracja nie przychodzi na zawołanie. Gdy brakuje bezpieczeństwa i panuje atmosfera lęku, artystom trudno

jest tworzyć. Nie sposób cieszyć się wolnym czasem, gdyż jest to wymuszony stan zawieszenia, który wprowadzono wbrew nam. W tej sytuacji artyści czują się pokonani. Im dłużej to trwa, tym dotkliwiej to odczuwają. Po raz trzeci w roku zamyka się teatry, a spektakle są odwoływane.

Ma to również konsekwencje finansowe. Mechanizm przymusowego urlopu jest pomocny, lecz wymaga wypełnienia bardzo żmudnych i skomplikowanych procedur administracyjnych. Pieniądze wpływają na konta bankowe z opóźnieniem, a mechanizm ten pokrywa zaledwie część wynagrodzenia. Wiele artystek i artystów znajduje się zatem w trudnej sytuacji finansowej.

Z kolei na barki dyrektorek i dyrektorów teatrów spada zadanie zmiany programu i przenoszenia odwołanych z powodu kryzysu sanitarnego spektakli na przyszłe sezony. To oznacza, że nowe projekty będą brane pod uwagę jako ostatnie. W teatrach, operach, kinach oraz w środowisku organizatorów imprez masowych panuje prawdziwy zastój. Perspektywy są niepewne, co wywołuje niepokój.

W tym klimacie znalezienie sposobu na mobilizację wydaje się niemożliwe.

Jednocześnie ferowane w mediach osądy, że nasze usługi nie są niezbędne dla społeczeństwa, są bardzo obraźliwe, lecz również skłaniają do refleksji wszystkie osoby pracujące w świecie kultury. Całe życie poświęciłam pracy i kiedy słyszę, że państwo nie uznaje tej pracy za istotną, jest to dla mnie przykre i deprymujące. Artyści przechodzą zatem bardzo ciężki okres pod względem finansowym i emocjonalnym.

Odzyskanie znaczenia

Są również pozytywne strony tej sytuacji. Między artystami narodziła się duża solidarność. Dla niektórych bardzo przydatne okazały się nowe technologie, umożliwiające nowe formy wyrazu. Trzeba było wymyślić nowy sposób życia. Nigdy jednak nie zastąpimy prawdziwej obecności artysty na scenie. Wspaniałym elementem spektaklu na żywo jest możliwość nawiązania niepowtarzalnego i wyjątkowego kontaktu z widzami z krwi i kości. Fizyczna obecność artysty i publiczności jest niezbędna do stworzenia szczytowego momentu kreacji artystycznej.

Pozytywne jest również to, że ludziom zaczyna doskwierać brak kultury. Myślę, że gdy ośrodki kultury ponownie się otworzą, zainteresowanie publiczności będzie większe właśnie dzięki tej świadomości, że

kultura jest bardzo ważna. Uważam również, że artyści mają zasadnicze znaczenie dla wolności i rozwoju społeczeństwa. Miejmy zatem nadzieję, że ludzie będą chętniej niż wcześniej korzystać z oferty kulturalnej.

Kryzys dotyka każdej grupy wiekowej w naszych zawodach. Jednak najbardziej dramatyczne jest położenie młodych ludzi. Obecnie w Konserwatorium prowadzę zajęcia dla przyszłych aktorek i aktorów, nie widząc nawet ich twarzy. Czują wielkie cierpienie i frustrację. Osobom, które właśnie ukończyły studia, nie można na razie nic zaoferować. Nie mają już dostępu do sieci kontaktów branżowych. Po zakończeniu kryzysu będą potrzebować dużego wsparcia.

Jednak zastój odbija się na wszystkich pokoleniach artystów. Im większe ktoś ma doświadczenie, tym bardziej pragnie pojawić się na scenie. Najstarsi obawiają się, że nigdy nie dostaną już propozycji angażu. Niepokoją się, że ta przerwa zwiastuje naprawdę koniec ich kariery.

Walczymy, opierając się na naszych osobistych zasobach energii. Niektóre osoby czują się załamane i pozbawione inspiracji. Inne mają przypływ energii i starają się zachować aktywność za wszelką cenę. Na przykład za pomocą mediów społecznościowych i nowych technologii. A jeszcze inni, podobnie jak ja, jednego dnia czują przypływ energii, a drugiego – zupełny marazm.

Hélène Theunissen

Nicolas Gros-Verheyde: pandemia COVID-19 grozi Europie utratą demokracji

Środki przewidziane przez szereg krajów europejskich w imię zdrowia mogą wpłynąć katastrofalnie na praworządność.

Podczas gdy wybuch pandemii COVID-19 w lutym i marcu 2020 r. był dla wszystkich zaskoczeniem i wymagał improwizowanych i pilnych działań, obecnie sytuacja wygląda inaczej. Drastyczne środki mające na celu opanowanie kryzysu zdrowotnego są być może uzasadnione. Muszą jednak być planowane z większym wyprzedzeniem, a przede wszystkim kontrolowane w sposób demokratyczny. Obecnie tak nie jest.

W większości działania są podejmowane przez władzę wykonawczą na bieżąco dzień po posiedzeniu rady bezpieczeństwa lub innych komitetów, których skład pozostaje zagadką. Dzieje się tak bez rzeczywistych konsultacji (czyli uprzedniego powiadomienia i czasu na refleksję) z różnymi partnerami (społecznymi, gospodarczymi, politycznymi) i bez decyzji ze strony parlamentu narodowego.

Niektóre podstawowe zasady – wynikające z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) czy też Karty praw podstawowych – są tym samym usuwane z pola widzenia na nieokreślony czas. W ten sposób drastycznie narusza się i ogranicza wolność zrzeszania się i zgromadzeń (art. 11 EKPC). Odbiera się prawo do wyrażania opinii za pośrednictwem takich środków ekspresji jak kino czy też teatr. Znacznie ograniczona jest swoboda przemieszczania się: godzina policyjna o godz. 18.00 (we Francji), pozwolenia na opuszczenie kraju (w Belgii) itd. Drakońskim restrykcjom podlegają wolność uzewnętrzniania swej religii (art. 9 EKPC), prawo do nauki i do podejmowania pracy (art. 14 i 15 Karty), nie mówiąc o prawie do poszanowania

życia prywatnego i rodzinnego (art. 8 EKPC).

Decyzje te są empirycznie wprowadzane w życie tuż po ich podjęciu, przy czym sporą część środków narzuca się w sposób arbitralny. Co można uznać za *nadrzędne względy* uzasadniające przekroczenie granicy, a co nie? Bądź co jest *istotnym powodem*, a co nie? Kontrola tego jest zadaniem organów policji, a nawet zwykłych pracowników linii lotniczych. Jest to bardzo delikatna kwestia.

Rzadko zasięga się opinii instytucji europejskich. W związku z tym Paryż nie powiadomił Komisji Europejskiej o przywróceniu niektórych kontroli granicznych, co przewiduje kodeks graniczny Schengen. Środki przedsięwzięte przez Belgię, które są oburzającą dyskryminacją europejskich pracodawców, wywołały jedynie nieznaczny pomruk niezadowolenia ze strony europejskich organów wykonawczych.

Co się tyczy parlamentów narodowych, a także Parlamentu Europejskiego, wydają się one przerażone w zderzeniu z kryzysem. Każdy obawia się, że zostanie posądzony o nachalność, domagając się przestrzegania zasad w walce z pandemią, która stała się jakoby sprawą narodową z czasów wojny. Nie jesteśmy jednak na wojnie. Rządy w żadnym momencie nie skorzystały z tego, skądinąd ściśle uregulowanego, przepisu spośród dostępnego zestawu środków konstytucyjnych.

Z wyjątkiem kilku krajów nie powołano się nawet na klauzulę uchylającą – sławetny artykuł 15 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka. Stare demokracje kontynentu nie odważyły się na to ze względów symbolicznych. Jest to prawdziwa kwarantanna, jak napisał emerytowany profesor Uniwersytetu w Montpellier Frédéric Sudre, jeden z najlepszych znawców EKPC.

Owszem, obywatelki i obywatele tolerują jeszcze odstępstwa od zasad demokracji i naruszanie praworządności. Jednak powodują one niewidoczne szkody. Mogą one na przykład wywoływać nieprzewidywalne i nagłe wybuchy złości. Podczas następnych wyborów mogą prowadzić do osunięcia się w najbardziej skrajny populizm. A przede wszystkim mogą stanowić mocny argument w ręku przeciwników jedności europejskiej zarówno na kontynencie, jak i poza nim. Zachowanie Rosji wobec szefa europejskiej dyplomacji Josepa Borrelli w Moskwie 5 lutego nie było drugorzędnym epizodem. Nadszedł czas, by się zmobilizować.

Nicolas Gros-Verheyde

Redaktor naczelny B2 - bruxelles2.eu

WIADOMO?CI EKES-U

Nadszedł czas, by spełnić obietnice, a słowo „wspólnota” nadać nowe znaczenie

27 stycznia portugalski premier António Costa przedstawił na sesji plenarnej EKES-u priorytety prezydencji portugalskiej w Radzie EU. Ponieważ dla Portugalii najważniejszym punktem programu jest agenda społeczna, prezydencja zwróciła się do EKES-u o podzielenie się wiedzą fachową na temat siedmiu kluczowych tematów dla przyszłości UE.

Prezydencja, której mottem jest: **„Czas na spełnienie obietnic: sprawiedliwa, ekologiczna i cyfrowa odbudowa”**, skupi się na trzech głównych priorytetach: wspieranie ożywienia gospodarczego stymulowanego transformacją klimatyczną i cyfrową, wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnianie niezależności Europy przy jednoczesnym otwarciu na świat.

*Priorytety te doskonale współbrzmiały z priorytetami naszego Komitetu: opowiadamy się za UE, która łączy dobrobyt gospodarczy i włączenie społeczne, a jednocześnie jest zrównoważona ekologicznie – powiedziała przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng**.*

*Walka z pandemią COVID-19 jest dowodem na wartość dodaną, jaką stanowi nasza Unia Europejska. Rozpoczęcie kampanii szczepień oraz zatwierdzenie WRF i programu Next Generation EU przyniosło nadzieję i nadało nowe znaczenie słowu „wspólnota” – podkreślił **António Costa**.*

Głównym wydarzeniem prezydencji portugalskiej będzie **szczyt społeczny** zaplanowany na 7 maja w Porto.

Jego najważniejszym celem jest nadanie dynamiki politycznej planowi działania, który Komisja przedstawi w marcu, oraz wdrożenie Europejskiego filaru praw socjalnych – najlepszej szczepionki przeciwko nierównościom społecznym, populizmowi i obawom – dodał portugalski premier.

Powiedział też, że na drodze do tego głównego celu prezydencja portugalska liczy na istotny wkład i aktywny udział EKES-u. Prezydencja zwróciła się do EKES-u o podzielenie się wiedzą fachową w zakresie [siedmiu kluczowych tematów](#) dla przyszłości UE. (mr)

EKES u boku Komisji Europejskiej w walce o odbudowę? Europy po pandemii COVID-19

Kierownictwo EKES-u, dążąc do silniejszej gospodarczo, społecznie i środowiskowo UE, popiera wysiłki Komisji, by uzdrowić Europę po kryzysie związanym z COVID-19. Takie przesłanie przewodnicząca EKES-u Christa Schweng przekazała wiceprzewodniczącemu Komisji Europejskiej ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i prognozowania Marošowi Šefčovičowi, który uczestniczył w styczniowej sesji plenarnej Komitetu.

Christa Schweng zapewniła Komisję o pełnym poparciu EKES-u, potwierdzając zobowiązanie z lipca 2020 r. zawarte we [wkładzie EKES-u w program prac Komisji Europejskiej na 2021 r.](#) „Komitet pragnie wnieść istotny wkład w odbudowę i przyszłą odporność Europy, by osiągnęła ona

dobrobyt gospodarczy, sprzyjała włączeniu społecznemu i była zrównoważona środowiskowo” – powiedziała Christa Schweng. „Naszym głównym wyzwaniem jest skuteczne przezwyciężenie gospodarczych i społecznych trudności spowodowanych pandemią COVID-19”.

Ze swej strony **Maroš Šefčovič** stwierdził, że program prac Komisji na 2021 r. został tak opracowany, by pomóc UE w pokonaniu słabości spowodowanej kryzysem i znaleźć rozwiązania, które będą przydatne również w przyszłości: „Nasza Unia wykazała się wielką solidarnością i jednością. Nie chodzi tylko o to, by wyjść z kryzysu, ale także by patrzeć w przyszłość: po wszystkich wyzwaniach 2020 r. nadszedł czas, by uruchomić odbudowę po pandemii COVID-19 i określić, jakiej przyszłości chcemy dla Unii”.

Nawiązując do obecnych środków związanych z pandemią, podkreślił, że wysiłki i prace Komisji dotyczące ustanowienia Europejskiej Unii Zdrowotnej pozwoliły UE na skoordynowanie działań w zakresie szczepień i zapewnienie największych na świecie zamówień na szczepionki w liczbie 2,3 mld dawek. (mp)

Zero tolerancji dla molestowania w nowym kodeksie postępowania EKES-u

Większa klarowność i przejrzystość finansowa, rygorystyczne przepisy dotyczące molestowania i większe sankcje za ich nieprzestrzeganie. Dnia 28 stycznia 2021 r. członkinie i członkowie EKES-u zagłosowali za wprowadzeniem istotnych zmian do kodeksu postępowania. Jest to pierwszy ważny krok w reformowaniu Komitetu, który podejmuje nowe kierownictwo EKES-u.

Nowe przepisy zostały poprawione, by skutecznie zapobiegać molestowaniu i radzić sobie z przypadkami niewłaściwego zachowania. Choć pierwszoplanowe znaczenie ma zapobieganie, w razie potwierdzonego nadużycia można będzie odtąd nałożyć na członkinię/członka Komitetu szereg sankcji.

W październiku ubiegłego roku, na początku swego przewodnictwa, przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** obiecała udoskonalić kodeks postępowania. „Spełniliśmy obietnicę. Dzięki staraniom komisji ds. regulaminu wewnętrznego udało się uzyskać szerokie poparcie dla tej propozycji. Świadczy to o naszym zaangażowaniu w przestrzeganie wysokich norm etycznych i stosowanie nowoczesnych i przejrzystych metod pracy” – stwierdziła **Christa Schweng**.

Jeżeli padnie zarzut o przewinienie, sprawę zbada nowa komisja etyki, która będzie miała jasno zdefiniowane uprawnienia dochodzeniowe. Zarówno członkinie/członkowie, jak i pracowniczki/pracownicy EKES-u będą mogli składać skargi do komisji etyki. W wypadku dochodzenia każdy uznany sygnalista zostanie objęty ochroną, a Komitet będzie ściśle współpracować z OLAF-em.

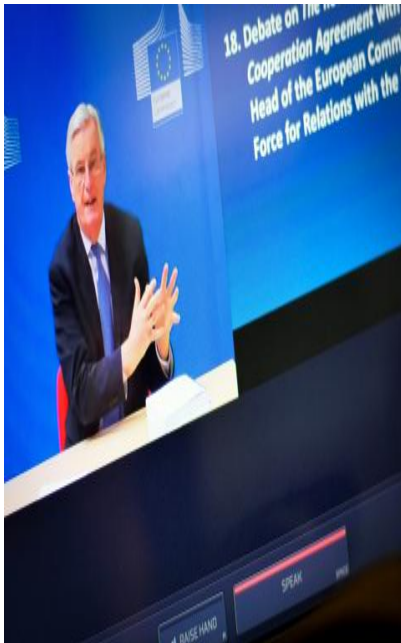
W zależności od wyniku dochodzenia i powagi przewinienia członkinie/członkowie mogą zostać ukarani następującymi sankcjami:

- odwołaniem z jednej lub większej liczby funkcji sprawowanych w Komitecie,
- zobowiązaniem do zadośćuczynienia wyrządzonych szkód,
- tymczasową utratą otrzymywanych diet,
- zawieszeniem udziału w niektórych lub wszystkich działaniach budżetowych EKES-u,
- zakazem reprezentowania EKES-u na jakimkolwiek forum krajowym, międzyinstytucjonalnym lub międzynarodowym,
- utratą prawa dostępu do informacji poufnych lub niejawnych.

W najpoważniejszych przypadkach możliwe będzie również wydalenie członkini/członka z EKES-u.

Uaktualnione przepisy zwiększają również przejrzystość finansową, zwłaszcza w odniesieniu do zwrotu kosztów wyjazdów służbowych i działań członków. Co roku członkowie będą zobowiązani do złożenia oświadczenia majątkowego, które będzie udostępniane na stronie internetowej EKES-u. W dokumencie wyjaśnione są również przypadki potencjalnego konfliktu interesów.

Zmiany zostały wprowadzone w odpowiedzi na postulaty i zalecenia Parlamentu Europejskiego, a także zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

UE będzie ściśle monitorować wdrażanie umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem

Po raz pierwszy od podpisania umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem Michel Barnier, szef grupy zadaniowej Komisji Europejskiej ds. stosunków ze Zjednoczonym Królestwem, wypowiedział się publicznie na temat tekstu umowy podczas debaty na styczniowej sesji plenarnej Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

W swoim wystąpieniu Michel Barnier podkreślił, że w brexicie nie ma nic pozytywnego: „To rozwód, a po rozwodzie nikt nie może czuć się szczęśliwy. Ale umowa zawarta ze Zjednoczonym Królestwem dowodzi, że UE nie jest więzieniem, jak niektórzy demagodzy z prawa i z lewa chcą nam wmówić; można z niej wyjść, ale ci którzy wychodzą, muszą liczyć

się ze skutkami w postaci zakłóceń i zawirowań”.

Celem umowy było uporządkowanie gospodarczych i handlowych aspektów relacji między UE a Zjednoczonym Królestwem po brexicie. Pamiętajmy jednak, że nie jest to koniec procesu: „Trzeba będzie nie tylko zapewnić odpowiednie wdrożenie umowy, ale także z pewnością uzupełnić ją w przyszłości o obszary, których Zjednoczone Królestwo nie chciało uwzględnić na tym etapie, takie jak obronność czy polityka zagraniczna”.

Mówca zauważył także, że prace Komisji Europejskiej się nie zakończyły: Komisja będzie monitorować wdrażanie umowy i zwracać uwagę na wszelkie propozycje strony brytyjskiej, które mogłyby doprowadzić do rozbieżności w przepisach.

Przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** podziękowała Michelowi Barnierowi za jego pracę w trakcie negocjacji w sprawie brexitu i za „wzorową przejrzystość i czas poświęcony na informowanie społeczeństwa obywatelskiego w czasie całego procesu negocjacji” – Michel Barnier pięciokrotnie zabierał głos na sesjach plenarnych EKES-u.

Jack O'Connor, przewodniczący grupy monitorującej ds. brexitu w EKES-ie, z uznaniem wyraził się o sposobie, w jaki Michel Barnier uwzględniał sytuację w Irlandii w czasie negocjacji, i zwrócił uwagę na zobowiązanie EKES-u i grupy monitorującej ds. brexitu do „odegrania odpowiedniej roli, by jak najlepiej wykorzystać potencjał tej umowy”, zwłaszcza w odniesieniu do społeczeństwa obywatelskiego w Zjednoczonym Królestwie. (dgf)

Możliwe jest zmniejszenie ubóstwa w UE o połowę do 2030 r. – dowiaduje się EKES

W kolejnym dziesięcioleciu można by zmniejszyć o połowę liczbę osób żyjących w ubóstwie – stwierdził na styczniowej sesji plenarnej EKES-u specjalny sprawozdawca ONZ ds. skrajnego ubóstwa i praw człowieka, kiedy to przedstawił instytucjom UE wyniki swojej misji.

Zmniejszenie ubóstwa musi stać się jednym z głównych priorytetów przygotowywanego przez Komisję Europejską planu działania dotyczącego wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych – zauważył Oliver De Schutter, specjalny sprawozdawca ds. skrajnego ubóstwa i praw człowieka.

Zwrócił uwagę, że problemem ubóstwa w UE w coraz większym stopniu dotknięte są kobiety i rodziny niepełne.

Przestrzegł także, że Zielony Ład Komisji, chociaż obejmuje silny wymiar społeczny, nie zastąpi strategii zmniejszania ubóstwa. *Zmniejszenie ubóstwa samo w sobie nie jest celem Zielonego Ładu* – podkreślił.

Wyjaśnił, że w kwestii zwalczania ubóstwa w UE wskazano **trzy ograniczenia strukturalne**:

- **Dumping fiskalny** w krajach UE, w których w ciągu ostatnich 20 lat obciążenie podatkowe stopniowo przesunęło się z dużych przedsiębiorstw i osób najbogatszych na pracowników, konsumentów i rodziny o niskich dochodach.
- **Warunki socjalne i koszty pracy** wraz z polityką mającą na celu poprawę konkurencyjności kosztowej poprzez obniżenie wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne płaconych przez pracodawców.
- **Ramy makroekonomiczne** w unii gospodarczej i walutowej, zwłaszcza pakt stabilności i wzrostu, które muszą zostać jak najszybciej poddane przeglądowi, z wyłączeniem inwestycji społecznych w ochronę zdrowia i edukację ze środków dyscypliny budżetowej.

Oliver De Schutter stwierdził, że w planie działania Komisji dotyczącym wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych należy uwzględnić trzy ambitne cele:

- strategię zmniejszenia ubóstwa do 2030 r., ustanawiając ambitny cel zmniejszenia o 50% liczby osób zagrożonych ubóstwem.
- gwarancję dla dzieci obejmującą pięć niezbędnych obszarów: dostęp do edukacji, wczesna opieka nad dzieckiem, wyżywienie i opieka zdrowotna. Cel ten obejmowałby wspieranie rodzin przez zapewnianie godziwych dochodów, zatrudnienia i dostępu do świadczeń.
- nowy prawnie wiążący instrument dotyczący systemów dochodu minimalnego, zapewniający, że takie programy są odpowiednie w całej UE i że państwa członkowskie stosują wspólną metodologię.

Przewodnicząca EKES-u **Christa Schweng** stwierdziła, że nawet przed pandemią COVID-19 jedna osoba na pięć była zagrożona ubóstwem i wykluczeniem społecznym w UE i że jest to porażka naszych rozwiniętych europejskich społeczeństw. *Jednym z najlepszych sposobów na wydobycie ludzi z ubóstwa i na zapobieżenie*

takim zjawiskom jest zbudowanie odporności społecznej i indywidualnej – zauważyła.

Podkreśliła także, że oprócz finansowania konieczne jest także przyjęcie podejścia opartego na prawach, w którym postrzega się osoby dotknięte ubóstwem nie tylko jako uprawnionych, lecz także jako podmioty zmian. Jej zdaniem zobowiązanie do niepozostawiania nikogo w tyle oznacza umożliwienie ludziom odgrywania po raz pierwszy lub ponownie pozytywnej roli w społeczeństwie. (at/mp)

Nowy pakt o migracji: „diabe? tkwi w szczegó? ach”

27 stycznia odbyła się dyskusja członków i członków EKES-u z komisarz Ylvą Johansson. Miała ona miejsce na sesji plenarnej tuż przed [przyjęciem opinii Komitetu w sprawie nowego paktu o migracji i azylu](#). W swojej opinii Komitet wyraził zastrzeżenia co do tego, czy pakt przyczyni się do opracowania wspólnych europejskich ram zarządzania migracją, które byłyby zarówno skuteczne, jak i zgodne z wartościami UE.

„Choć pokładaliśmy w pakcie wielkie nadzieje” – powiedział sprawozdawca opinii **José Antonio Moreno Diaz** – „to muszę przyznać, że jesteśmy nim nieco rozczarowani. Komisja dokonuje odpowiedniej analizy i zgadzamy się z jej wnioskami. Nasza frustracja wiąże się jednak z tzw. diabłem tkwiącym w szczegółach, a więc z przedstawionymi w dokumencie propozycjami”.

Współsprawozdawca **Cristian Pîrvulescu** ubolewał nad brakiem postępu w dziedzinie niektórych kwestii ujętych w pakcie. „Niestety, musimy stwierdzić, że nie poczyniono znacznych postępów – wręcz wycofano się z wielu zobowiązań. Zachęcamy Komisję do przyjęcia odważniejszego podejścia do niektórych z tych zagadnień”.

EKES kwestionuje głównie fakt, że w pakcie skupiono się przede wszystkim na powrotach i zarządzaniu granicami kosztem zajęcia się innymi pilnymi sprawami, takimi jak sposoby uregulowanej imigracji, bezpieczne ścieżki azylu czy też włączenie migrantów. Niektóre z zaproponowanych rozwiązań mogą okazać się niewykonalne w praktyce.

Komisarz europejska **Ylva Johansson** powiedziała, że „zupełnie nie zgadza się” z krytyczną wizją braku ambicji Komisji. „Dzisiejsza sytuacja znacznie różni się od sytuacji w 2015 r., kiedy to mieliśmy do czynienia z ogromnym napływem uchodźców, a relokacja była problemem na dużą skalę” – powiedziała. Wyjaśniła także, że ogromna większość nowo przybyłych osób o nieuregulowanym statusie nie jest obecnie uchodźcami. Stąd też bardzo ważne były zarówno szybkie podejmowanie decyzji i powroty, jak i potrzeba zagwarantowanie sprawiedliwej procedury dla wszystkich osób ubiegających się o azyl.

„Dlatego chcemy, by zostały u nas osoby kwalifikujące się do pozostania; chcemy również, by stały się częścią naszego społeczeństwa” – powiedziała Ylva Johansson.

W trakcie debaty członkinie i członkowie EKES-u wyrazili swoje głębokie zaniepokojenie trudną sytuacją migrantów na granicy UE z Bośnią i Hercegowiną. (na)

Dostęp do sprawiedliwości w dziedzinie ? rodowiska ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia Europejskiego Zielonego ?adu

W swoim ostatnim sprawozdaniu EKES z zadowoleniem przyjął wniosek Komisji dotyczący przeglądu unijnego rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus oraz ulepszenia dostępu osób fizycznych i organizacji pozarządowych do kontroli administracyjnej i sądowej w sprawach dotyczących środowiska. **Komitet podkreśla jednak, że zmienione rozporządzenie nie jest wystarczająco ambitne.**

Choć Unia Europejska jest stroną konwencji z Aarhus od 2005 r., wciąż nie do końca spełnia jej wymogi dotyczące dostępu do sprawiedliwości.

EKES stwierdza, że zmienione rozporządzenie zaproponowane przez Komisję jest krokiem naprzód i kluczowym narzędziem wdrażania Europejskiego Zielonego Ładu. W swoim sprawozdaniu przyjętym w styczniu EKES ogólnie rzecz biorąc przyjął proponowane zmiany z zadowoleniem.

Sprawozdawca **Arnaud Schwartz** wskazał jednak na niedociągnięcia nowego rozporządzenia, które instytucje UE mogłyby wykorzystać w celu uniknięcia odpowiedzialności.

Na przykład EKES nie popiera propozycji Komisji dotyczącej wyłączenia aktów UE wymagających „krajowych środków wykonawczych”, ponieważ zachodzi realne ryzyko, że wyłączenie to unieważni lub osłabi rozporządzenie Komisji.

Ponadto Komitet jest zaniepokojony przeglądem mechanizmu wewnętrznej procedury odwoławczej. W ramach oryginalnego rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus mechanizm ten umożliwiał organizacjom pozarządowym zajmującym się ochroną środowiska zakwestionowanie unijnych aktów administracyjnych i zaniechań. Umożliwienie organizacjom społeczeństwa obywatelskiego przeprowadzania przeglądu dopiero po przyjęciu środków wykonawczych wyłączyłoby wiele – a nawet większość – aktów i zaniechań UE z wewnętrznej procedury odwoławczej.

EKES wzywa również Komisję do ułatwienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości wszystkim organizacjom społeczeństwa obywatelskiego.

„Partnerzy społeczni to kluczowe podmioty kwestii związanych ze środowiskiem naturalnym i należy wyraźnie uznać ich dostęp do wymiaru sprawiedliwości” – podkreśliła sprawozdawczyni EKES-u **Isabel Caño Aguilar**. „Zapewnienie dostępności kontroli sądowej w praktyce oznacza, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego nie powinny borykać się z dodatkowymi obciążeniami, takimi jak dodatkowe koszty i środki biurokratyczne” – podsumowała Isabel Caño. (mr)

Cele klimatyczne UE: tylko holistyczne podejście może zmienić wyzwania w możliwości

EKES potwierdza, że decyzja o redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55% do 2030 jest właściwa. Jednak w swej opinii **„Ambitniejszy cel klimatyczny Europy”** Komitet podkreśla, że konieczne jest wzmożenie wysiłków na rzecz osiągnięcia celów pośrednich, by przyspieszyć ten proces, bo inaczej możemy nie osiągnąć celu, jakim jest neutralność klimatyczna do 2050.

Prawdą jest, że COVID-19 spowodował ogromne problemy ekonomiczne. Jednakże przekierowanie inwestycji na rzecz planu odbudowy ugotowało drogę do nowej strategii *polegającej na łączeniu wydatków przeznaczonych na odbudowę z ambitnymi działaniami w dziedzinie klimatu*, jak podkreślił współsprawozdawca EKES-u **Jan Dirx**.

W opinii podkreśla się również potrzebę wzmocnienia biogospodarki i zastąpienia paliw kopalnych, a w konsekwencji znaczenie priorytetowej aktualizacji legislacji europejskiej w sprawie przejścia na paliwa odnawialne, zaznaczył z kolei sprawozdawca EKES-u **Arnold Puech d'Alissac**.

Dziś bardziej niż kiedykolwiek istotne jest, aby wykorzystać każde możliwe narzędzie do zwiększenia ambicji klimatycznej: Zielony Ład, prawo o klimacie, wieloletnie ramy finansowe, narzędzie służące odbudowie Next Generation EU, wspólną politykę rolną, strategię „od pola do stołu” oraz strategię ochrony różnorodności biologicznej, politykę handlową i porozumienia handlowe itd. Wszystkie te elementy powinny być powiązane ze sobą w spójny sposób, w celu upewnienia się, że przejście to nie pozostawia nikogo z tyłu.

Obywatele są „kluczowymi partnerami w walce ze zmianami klimatu” oraz warunkiem wstępnym powodzenia polityki klimatycznej w UE.

EKES proponuje utworzenie [platformy zainteresowanych stron Europejskiego Paktu na rzecz Klimatu](#) opartej na zasadach pluralizmu, przejrzystości oraz rzeczywistego uczestnictwa i współodpowiedzialności podmiotów działających na rzecz klimatu na wszystkich szczeblach. (mr)

[Komisja ds. Przemian w Przemysle EKES-u rozpoczyna nową kadencję i przyjmuje program prac na 2021 r.](#)

Dnia 13 stycznia [Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle](#) (CCMI) Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego odbyła posiedzenie inauguracyjne nowej kadencji i przyjęła program prac na 2021 r.

Przewodniczący **Pietro Francesco De Lotto**, wiceprzewodnicząca **Monika Sitárová**, członkinie i członkowie oraz delegaci zewnętrzni CCMI, których kadencja rozpoczęła się w listopadzie 2020 r. i zakończy się w listopadzie 2025 r., jednomyślnie przyjęli wytyczne polityczne i program prac CCMI na 2021 r.

Program prac opiera się na trzech głównych filarach:

- zielonej transformacji przemysłu europejskiego,
- kompleksowych działaniach na rzecz cyfryzacji europejskich sektorów produkcyjnych,
- zwiększeniu globalnej konkurencyjności przemysłu europejskiego zgodnie z przeglądem polityki przemysłowej Komisji Europejskiej na 2021 r.

W swych uwagach wstępnych **Pietro Francesco De Lotto** podkreślił wyjątkową rolę CCMI w EKES-ie, gdyż jest ona skarbnicą specjalistycznej wiedzy na temat przemysłu. Poruszył kwestię obecnego kryzysu, konkludując:

Przemysł europejski nie tylko musi przetrwać kryzys, lecz musi również stworzyć warunki do lepszej globalnej konkurencyjności w oparciu o energię i transformację cyfrową. Odpowiednie europejskie organy, instytucje i organizacje muszą go wesprzeć w tych wysiłkach – dodał Pietro Francesco De Lotto.

CCMI jest następczynią Komitetu Doradczego Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, która była załącznikiem obecnej Unii Europejskiej. Kiedy traktat EWWiS wygasł w 2002 r., uzgodniono, że CCMI przejmie jego spuściznę i będzie kontynuować jego prace nad działalnością o charakterze przemysłowym i stosunkami pracy. (ks)

Czas na form? zarz?dzania gospodarczego bardziej ukierunkowan? na dobrobyt

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dotyczące polityki gospodarczej w strefie euro. Zdecydowanie popiera pakiet NextGenerationEU i wzywa do jak najszybszego zawarcia niezbędnych umów.

Jednak odbudowa po kryzysie COVID-19 zakończy się powodzeniem jedynie pod warunkiem, że będzie jej towarzyszyć restrukturyzacja naszej gospodarki i społeczeństwa, a kluczem do ustabilizowania popytu będzie przywrócenie zaufania. Można to osiągnąć poprzez:

przesuni?cie w kierunku zarz?dzania gospodarczego ukierunkowanego na dobrobyt i opartego na solidarno?ci. EKES wzywa do jak najszybszego wznowienia **procesu przeglądu** zarz?dzania gospodarczego, zainicjowanego przez Komisj?.

- zwi?kszenie inwestycji prywatnych i publicznych, ze „**złotą zasadą**” dla inwestycji publicznych, z my?l? o zagwarantowaniu produktywno?ci oraz podstawy spo?ecznej i ?rodowiskowej dla przysz?ych pokole?. Oznacza to usuni?cie inwestycji netto z obliczania wska?ników deficytu – wyja?nia sprawozdawczyni, **Judith Vorbach**.
- wdra?anie **Europejskiego filaru praw socjalnych**: inicjatywy na rzecz poszerzenia aspektu socjalnego Europy obejmuj? wniosek dotycz?cy dyrektywy w sprawie odpowiednich wynagrodze? minimalnych.
- **zreformowanie polityki podatkowej**, tj. przeniesienie obci??e? podatkowych z pracy na takie podstawy opodatkowania, które s? mniej szkodliwe dla poda?y si?y roboczej, z jednoczesnym uwzgl?dnieniem zwi?zanych z tym skutków dystrybucyjnych. EKES wzywa do osi?gni?cia znacznych post?pów we wprowadzaniu nowych zasobów w?asných, jak okre?lono w planie odbudowy. (na)

UE potrzebuje prawdziwej strategii na rzecz integracji systemu energetycznego

EKES poparł apel Komisji Europejskiej o integrację systemu energetycznego. W przyszłości energia elektryczna, ogrzewanie i transport powinny być wzajemnie połączone, a ostatecznym celem powinny być poprawa wydajności i stworzenie gospodarki neutralnej dla klimatu.

W przyjętej na styczniowej sesji plenarnej [opinii](#) autorstwa **Lutza Ribbego** EKES zwraca uwagę, że taka strategia może przyczynić się do zapewnienia dostaw energii elektrycznej po przystępnych cenach dla europejskich konsumentów oraz do ograniczenia jej importu.

Niemniej zdaniem Komitetu Komisja Europejska nie wspomina, w jaki sposób UE może osiągnąć bezpieczeństwo dostaw w oparciu o bezemisyjne lub niskoemisyjne źródła energii.

„Transformacja energetyczna w Europie może zakończyć się sukcesem wyłącznie pod warunkiem rozwiązania wszystkich kwestii” – stwierdził **Lutz Ribbe** przy okazji sesji plenarnej.

„Komisja stwierdza, że 84% zapotrzebowania na energię elektryczną będzie trzeba zaspokoić za pomocą odnawialnych źródeł energii, lecz nie precyzuje, z jakich źródeł pochodzić będzie pozostała część energii elektrycznej. Jest to oczywiście nie do przyjęcia. Bezpieczeństwo dostaw ma kluczowe znaczenie dla europejskiej gospodarki i konsumentów, szczególnie wzięwszy pod uwagę, że elektryfikacja systemów grzewczych i sektora transportu ma zwiększyć popyt na energię elektryczną pomimo zwiększenia efektywności energetycznej”.

EKES zgadza się z Komisją, że brak ustalenia opłat za emisje CO₂ w sektorach gospodarki grzewczej i transportu lub ich niewłaściwy poziom stanowią poważny problem z punktu widzenia integracji systemu.

Na domiar złego, odnawialne źródła energii nie zawsze są wykorzystywane w sposób preferencyjny w stosunku do paliw kopalnych. W wielu państwach członkowskich wysokie opodatkowanie energii elektrycznej i nadmierne opłaty sieciowe powodują zakłócenia na rynku. W tych przypadkach wykorzystanie nadwyżek energii elektrycznej do produkcji ciepła – co jest najprostszą formą integracji systemu – nie jest opłacalne.

Dlatego też Komitet domaga się, by Komisja przedstawiła konkretne propozycje rozwiązań zamiast opisywać problem w nieco niezdecydowany i ogólnikowy sposób. (mp)

Wodór może być kluczowym bodźcem do stworzenia nowego modelu społeczeństwa po pandemii COVID-19.

Unia Europejska musi przezwyciężyć kryzys związany z COVID-19, tworząc nowy model społeczeństwa oparty na bardziej ekologicznych, sprawiedliwych i odpornych gospodarkach. Wodór - który jest czystym źródłem energii - może być głównym motorem transformacji. Tak brzmi najważniejsze przesłanie opinii Pierre'a Jeana Coulona, przyjętej na styczniowej sesji plenarnej

EKES-u.

W dokumencie EKES popiera unijną strategię w zakresie wodoru zaproponowaną przez Komisję Europejską jako sposób stworzenia takich warunków, które sprzyjałyby zwiększeniu podaży wodoru i popytu na niego oraz urzeczywistnieniu gospodarki bezemisyjnej.

„Czysty wodór musi stać się wyraźnym priorytetem, gdyż jest to jedyna możliwość zgodna z zasadą neutralności klimatycznej” – stwierdził podczas debaty plenarnej **Pierre Jean Coulon**. „Europejski Fundusz Odbudowy musi umożliwiać przedsiębiorstwom, innowatorom, pracownikom i inwestorom wzmocnienie ich pozycji jako światowych liderów w rozwoju rynków czystej energii”.

EKES popiera zwłaszcza stworzenie europejskiego sojuszu na rzecz czystego wodoru, którego zadaniem będzie planowanie inwestycji w produkcję oraz zapewnienie popytu na czysty wodór w UE.

W sojuszu wezmą udział liderzy przemysłu, społeczeństwo obywatelskie, ministrowie krajowi i regionalni oraz Europejski Bank Inwestycyjny. Ze względu na to, że odegra on kluczową rolę w przyspieszeniu transformacji przemysłu europejskiego, konieczne jest włączenie EKES-u jako przedstawiciela zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. (mp)

AKTUALNOŚCI Z GRUP

Umowa brexitowa: przedsiębiorstwa b?d? potrzebowa? okresu dostosowawczego

Oświadczenie przewodniczącego Grupy Pracodawców EKES-u Stefana Mallii

Pracodawcy UE doceniają umowę brexitową i gorąco gratulują zespołowi negocjacyjnemu Komisji Europejskiej, którym mistrzowsko pokierował Michel Barnier. Przedsiębiorstwa starają się zgłębić 1200-stronicową umowę handlową i apelują o okres dostosowawczy, by móc szybko przyswoić nowe zawiłości.

Pracodawcy europejscy doceniają fakt, że udało się zapewnić uporządkowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa i że utrzymano integralność jednolitego rynku. Jednak nawet jeśli na towary będące przedmiotem handlu nie nałoży się ceł ani restrykcyjnych kontyngentów, dużym obciążeniem biurokratycznym będzie cały szereg nowych kontroli

celnych i regulacyjnych, w tym reguł pochodzenia i rygorystycznych wymogów stosowania materiałów miejscowego pochodzenia. Może to spowolnić procesy, a dostosowanie się łańcuchów dostaw do nowych realiów będzie czasochłonne.

Dlatego też **przedsiębiorstwa potrzebują okresu na dostosowanie się** do zmian. By podczas wdrażania umowy wesprzeć wszystkie przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, należy stworzyć wytrzymały system taki jak **SOLVIT dla brexitu**.

Jednocześnie niezbędne jest wznowienie negocjacji w celu uwzględnienia w umowie sektora usług, zapewnienia sprawnego przepływu danych między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz zagwarantowania wzajemnego uznawania kwalifikacji.

Jeżeli chcemy, by Europa i Zjednoczone Królestwo były nadal ściśle ze sobą powiązane, musimy w dalszym ciągu doskonalić nasze kontakty. Zjednoczone Królestwo nie może być po prostu kolejnym państwem trzecim. Umowa musi być solidną platformą przyszłej współpracy w wielu dziedzinach, które mają duży wpływ na nasze konkurencyjne środowisko, od zmiany klimatu po transformację cyfrową, badania naukowe, innowacje oraz normy. Niemniej umowa jest zaledwie zakończeniem początkowego etapu.

Spółeczeństwo obywatelskie, a szczególnie pracodawcy muszą usilnie dążyć do zachowania otwartości kanałów handlowych, a także do zbudowania mocnej struktury, która to umożliwi. (dv/kr)

Bez naprawy spo?ecznej nie b?dzie odbudowy

Grupa Pracowników w EKES-ie

Podczas webinarium zorganizowanego w styczniu przez Grupę Pracowników w EKES-ie podkreślono, że efektem nadchodzącego Szczytu Społecznego w Portu powinna być nowa umowa społeczna.

Doświadczamy właśnie najgorszego kryzysu zdrowotnego i gospodarczego w historii Unii Europejskiej. Mimo że pandemia zwiększyła ubóstwo, bezrobocie i nierówności, problemy te nie są nowe.

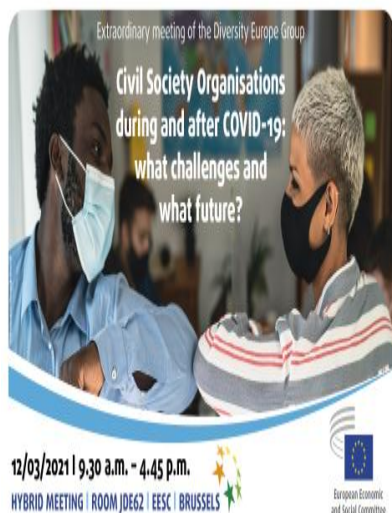
W drugiej połowie stycznia [Grupa Pracowników w EKES-ie zorganizowała webinarium](#), by omówić te kwestie. Zaproszone były na nie następujące

osoby: **Nicolas Schmit**, komisarz europejski ds. miejsc pracy i praw socjalnych, **Ana Mendes Godinho**, portugalska minister zatrudnienia, solidarności i zabezpieczenia społecznego (zastąpiona ze względów zdrowotnych przez sekretarza stanu ds. pracy i szkolenia zawodowego **Miguela Cabrita**), **Iratxe García Pérez**, przewodnicząca grupy S&D w Parlamencie Europejskim i **Oliver Röpke**, przewodniczący Grupy Pracowników w EKES-ie.

Prelegenci zwrócili uwagę, że w razie potrzeby istnieją narzędzia odpowiedniej pomocy i że należy z nich korzystać. Aby Europejski filar praw socjalnych stał się rzeczywistością dla obywateli, konieczne są nie tylko cele, lecz także skuteczne strategie polityczne. Plan działania w sprawie Europejskiego filaru praw społecznych musi obejmować środki krótko-, średnio- i długoterminowe i inicjatywy legislacyjne oraz wystarczający budżet.

Uczestnicy stwierdzili, że szczyt w Porto musi stanowić faktyczną zmianę kursu. Należy zdawać sobie sprawę, że bez naprawy społecznej nie będzie odbudowy, a bez zrównoważoności społecznej nie będzie zrównoważonego rozwoju jako takiego. Sposobem na to jest zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych, zapewnienie prawdziwej platformy dającej pracownikom możliwość zabrania głosu i udziału oraz ulepszenie negocjacji i porozumień zbiorowych.

Agenda z Porto na 2030 r. oprócz kwestii pandemii COVID-19 musi obejmować między innymi kwestie strukturalne związane z globalizacją, redystrybucją bogactwa, ochroną rynku pracy, inwestycjami społecznymi, programem społecznym w Zielonym Ładzie, europejski semestr i zakończenie polityki oszczędnościowej. Szczyt powinien być początkiem nowej umowy społecznej. Nie należy ulec pokusie powrotu do stanu poprzedniego. Nowa umowa społeczna ma wytyczyć drogę do przyszłości, którą chcemy zbudować. Prelegenci podkreślili, że potrzebne przepisy muszą się pojawić i że obowiązujące zasady muszą być stosowane, wszystko w ramach procesu zbliżającego do siebie obywateli i państwa członkowskie, w duchu solidarności, równości i zrównoważonego rozwoju, tak aby dokonać znacznych inwestycji społecznych w naszą przyszłość. (prp)

Konferencja Grupy „Różnorodność Europy” po- wi?cona wp?ywowi pandemii COVID-19 na zorganizowane spo?ecze?stwo obywatelskie

Grupa „Różnorodność Europy” w EKES-ie

Dnia 12 marca Grupa „Różnorodność Europy” zorganizuje konferencję w formacie hybrydowym *Organizacje społeczeństwa obywatelskiego w trakcie pandemii COVID-19 i po niej: wyzwania i przyszłość*. Podczas tego wydarzenia przewidziano prezentację badania EKES-u *Odpowiedź organizacji społeczeństwa obywatelskiego na pandemię COVID-19 i wynikające z niej środki ograniczające przyjęte w Europie*, a także debaty tematyczne z udziałem prelegentów wysokiego szczebla i przedstawicieli

społeczeństwa obywatelskiego.

W badaniu zamówionym przez EKES na wniosek Grupy „Różnorodność Europy” podkreśla się działania organizacji społeczeństwa obywatelskiego, mające wspierać podczas pandemii społeczności lokalne i grupy szczególnie zagrożone. Dane ilościowe i jakościowe dotyczące działań przedstawiono za pomocą analizy przypadków.

Autorzy zastosowali metodę mieszaną, łącząc analizę dokumentacji i pogłębioną ankietę online. W badaniu podkreślono kluczowe wyzwania dla przyszłości organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takie jak brak stabilnego finansowania, ram prawnych oraz odpowiednich zasobów i umiejętności. Te kwestie będą wymagały refleksji i śmiałych decyzji politycznych, aby utrzymać i wzmocnić zdolności organizacji społeczeństwa obywatelskiego na etapie odbudowy po pandemii COVID-19. W trakcie dyskusji autorzy badania przedstawią swoje główne ustalenia i zalecenia.

Prelegenci wysokiego szczebla i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego będą dyskutować o wpływie pandemii na grupy w szczególnie niekorzystnym położeniu i o tym, jak organizacje społeczeństwa obywatelskiego pomagają tym grupom. Przeanalizowane zostaną również inicjatywy, mające ocenić reakcje na kryzys oraz ich wkład w odbudowę i tworzenie odpornych społeczności po pandemii COVID-19.

Więcej organizacji na temat tego wydarzenia można znaleźć pod adresem: <https://europa.eu/!PG36rF> (jk)

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

Dni Społeczeństwa Obywatelskiego 2021: Zrównoważona odbudowa dla przyszłości obywateli europejskich

Jak powinna wyglądać zrównoważona odbudowa po pandemii COVID-19 w Europie? Jakie są najważniejsze atuty, jakie UE powinna wykorzystać, aby zapewnić swoim obywatelom dobrą przyszłość? Będą to najważniejsze kwestie poruszane w ramach Dni Społeczeństwa Obywatelskiego EKES-u w 2021 r., które odbędą się w internecie w dniach 1-5 marca.

W okresie pandemii zorganizowane społeczeństwo obywatelskie odgrywa decydującą rolę w rozwiązywaniu licznych trudności, które niesie ze sobą pandemia COVID-19, w tym we wspieraniu władz publicznych,

przytłoczonych zbyt wieloma problemami.

Ze względu na to bezpośrednie doświadczenie społeczeństwo obywatelskie może wnieść cenne uwagi do debaty na temat odbudowy i bardzo aktualny wkład w **konferencję w sprawie przyszłości Europy** w momencie, gdy po impasie związanym z jej przewodnictwem oczekiwane jest jej rozpoczęcie w maju.

Dni Społeczeństwa Obywatelskiego 2021 przyniosą ze sobą stymulujące debaty z inspirującymi prelegentami, dotyczące następujących najważniejszych tematów:

- wielopoziomowa zrównoważona demokracja w Europie
- gospodarka społeczna i przedsiębiorczość młodego pokolenia na rzecz zrównoważonej odbudowy
- rola edukacji i kultury w zrównoważonej odbudowie dla Europy
- przyszłość pracy w gospodarce dobrobytu
- aktywne młode pokolenie, zmiany systemowe i odbudowa w Europie
- społeczny Zielony Pakt na rzecz trwałej odbudowy
- rola najważniejszych grup społeczeństwa obywatelskiego w fali renowacji
- rola i wartość ekonomiczna wolontariatu w działaniach na rzecz odbudowy i w późniejszym okresie

Osoby prywatne i organizacje, które pragną wziąć udział w konferencji, mogą znaleźć więcej informacji i zarejestrować się [tutaj](#). (dm)

EKES przeprowadzi debatę w mediach społecznościowych na temat roli zmian systemowych w działaniach na rzecz klimatu

20 marca br. EKES zorganizuje za pośrednictwem mediów społecznościowych spotkanie, w trakcie którego młodzi eksperci, działacze i lobbyści z całej Europy omówią zmiany systemowe w działaniach na rzecz klimatu.

W dniach 18 i 19 marca organizowane przez EKES spotkanie [Twoja Europa – Twoje zdanie \(Your Europe, Your Say – YEYS\) 2021](#) zgromadzi ponad stu studentów z 33 krajów na debacie online dotyczącej zmiany klimatu, na wzór COP (Konferencji Stron) Narodów Zjednoczonych.

Debatę otworzy wiceprzewodniczący wykonawczy Komisji Europejskiej

Frans Timmermans, a zamknie ją współprzewodnicząca Grupy Zieloni/WSE w Parlamencie Europejskim **Ska Keller**.

Równolegle, wzorując się na konferencji COP, EKES zorganizuje w sobotę 20 marca 2021 r. **publiczne spotkanie** dla młodzieży pod hasłem „**Zaprojektować zmianę systemową**”, które będzie transmitowane na żywo w mediach społecznościowych.

Różne grupy dyskusyjne skoncentrują się na wyjaśnieniu, co oznaczają zmiany systemowe i jak je wdrożyć, oraz przedstawią konkretne, osobiste przykłady zrównoważonych działań, które mogą te zmiany stymulować. Pozwoli to naszym młodym uczestnikom na nowe spojrzenie na te kwestie oraz, co najważniejsze, na wyrażenie swoich poglądów i przedstawienie pomysłów.

Oprócz dyskusji publiczność będzie mogła **spojrzeć na zmiany systemowe przez pryzmat sztuki**. Internetowe wydarzenie kulturalne związane z debatami internetowymi pozwoli młodym uczestnikom doświadczyć zmian systemowych i ich konsekwencji w szerszym kontekście. Wydarzenie będzie można śledzić na stronie [Your Europe, Your Say | Facebook](#)

Kultura na żywo podczas pierwszych tegorocznych rozmów EKES-u o sztuce

W poniedziałek, 25 stycznia, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zorganizował online pierwsze rozmowy o sztuce z myślą o wirtualnej inauguracji wystawy internetowej [Marii Reis Rochy](#) „Hand in Hand”.

Wiceprzewodniczący EKES-u ds. komunikacji **Cilian Lohan**, członek EKES-u **Gonçalo Lobo Xavier** oraz portugalska twórczyni pokazywanych dzieł zabrali widzów w podróż kulturalną, zachęcając ich do zastanowienia się nad wyzwaniami społecznymi za pomocą imponująco wykonanych ilustracji.

Czy nie zdążyliście obejrzeć ich rozmowy? Transmisja wideo jest dostępna pod linkiem: [webinarium kulturalne EKES-u – spotkanie z Marią Reis Rochą – YouTube](#).

Wystawa wirtualna „Hand in Hand” została zorganizowana pod patronatem prezydencji portugalskiej w Radzie UE i można ją było obejrzeć online do 15 lutego 2021 r.

Pod tym linkiem można odwiedzić galerię wirtualną i dowiedzieć się więcej na temat dzieł artystki: <https://europa.eu/!WX93Qu> (ck)

Zespół redakcyjny

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Współautorzy tego wydania

Amalia Tsoumani (at)
Chloé Lahousse (cl)
Chrysanthi Kokkini (ck)
Daniela Marangoni (dm)
David Gippini Fournier (dgf)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katharina Radler (kr)
Laura Lui (ll)
Magdalena Walczak Jarosz (mwj)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanias (mg)
Nicola Accardo (na)
Pablo Ribera Paya (prp)

Koordinacja

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knobloch (bk)

Adres

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny
Budynek im. Jacques’a Delorsa, 99 Rue Belliard,
1040 Brussels, Belgium
tel. (+32 2) 546.94.76
e-mail: eescinfo@eesc.europa.eu

„EKES info” ukazuje się dziewięć razy do roku podczas sesji plenarnych Komitetu. „EKES Info” jest dostępne w 23 językach.

„EKES info” nie stanowi oficjalnego zapisu prac EKES-u. Po informacje tego typu należy sięgać do Dziennika Urzędowego.

dowego Unii Europejskiej i innych publikacji Komitetu.

Powielanie naszych materiałów – z podaniem źródła „EKES info” – jest dozwolone (prosimy o przesłanie linku redaktorowi naczelnemu).

02/2021